

# РЕШЕНИЕ

№ 38935

гр. София, 08.10.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в**  
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Диана Стамболова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5696** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 144, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 9б и чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба на „Зеда Тур“ АД- [населено място], представлявано от изпълнителния директор И. П. чрез адвокат Н. С. срещу Акт за установяване на задължения по декларации /АУЗД/ № МДТ-1044 от 22.12.2025г., издаден от И. З. главен експерт - Орган по приходите /ОП/ в отдел „Местни данъци и такси“ при [община], мълчаливо потвърден от началника на отдел „Местни данъци и такси“ при [община]. С обжалвания АУЗД на „Зеда Тур“ АД- [населено място], за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. са установени данъчни задължения общо в размер на 19 194,17 лв. или 9813,82 евро, както следва: главница за ДНИ 9954,91 лв. или 5089,86 евро и лихви за просрочие към 22.12.2025г.: 9239,26 лв. или 4723.96 евро за обекти на дружеството, находящи се в [община], к.к. Слънчев бряг - зона изток, в имот с идентификатор № 51500.505.257, представляващ хотел „Амфибия“, по партиден № 1303408530001 за хотел „Амфибия“. Жалбоподателят релевира доводи, че оспореният АУЗД е незаконосъобразен, като постановен при липса на компетентност, при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон и необоснованост. Излага съображения, че задължението е погасено по давност. Позовава се на разпоредбата на чл. 171, ал. 1 ДОПК, съгласно която публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, каквито в настоящия случай са главницата и лихвите за ДНИ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. Твърди, че давността не се смята прекъсната поради факта, че АУЗД

№ МДТ-1226/06.10.2021 г. е отменен по силата на Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. на ВАС. Сочи, че отмененият от ВАС с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021г. (посочен в мотивите на обжалвания АУЗД) е издаден на основание Декларация с вх. № 67836/01.02.2011г., а настоящият АУЗД е издаден на основание Декларация № 14008725 от 09.12.2021 г., т.е. двата акта не са издадени на едно и също основание и представляват две различни производства. Счита, че не е идентичен и предметът на двете производства. Предмет на производството, приключило с отменен АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021 г. по силата на Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. на ВАС, е ДНИ за имот партиден № 1303408530001 за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., а предмет на обжалвания АУЗД с ДНИ за периода 01.01.2017г.-31.12.2017г. за имот с идентификатор No 51500.505.257. В този смисъл твърди, че не е следвало ОП да взема предвид декларацията по чл. 14 от ЗМДТ от 2021 г. Още повече и че задължения за данък за 2017г. не могат да се определят по данъчна декларация от 2021г. Жалбоподателят посочва също, че задължението е неправилно изчислено, за което излага подробни аргументи. ОП неправилно е определил БС като „МЗ“, въпреки че в декларацията, въз основа на която е издаден АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021г. посочената конструкция е „М 1“ и е следвало последната да се вземе предвид. По посочената причина неправилно е изчислен и Коефициентът за овехтяване (Ко), който приема сградата за конструкция „МЗ“ с минимален Ко 0,85, а не за „М 1“ с Ко 0,75. Изтъква, че в нарушение на основни принципи на АПК, дружеството е лишено от право да участва в административното производство, като поради неучастието на „Зеда тур“ АД органът по приходите е определил погрешно задължението, което е в пряка причинна връзка с процесуалните нарушения, и обуславя незаконосъобразността на целия акт. По отношение на лихвите заявява, че данъчният орган го е възпрепятствал да заплати своевременно ДНИ за имотите, тъй като отказва да приложи декларацията за ползване на контейнери по ЗМДТ, което поведение е недопустимо и е груба грешка в основанието на АУЗД. Така данъчният орган сам е създал предпоставки процесния данък да не може да бъде определен коректно. Поради това не следва да се начислява лихва върху главница, която към момента не е определена поради недобросъвестното поведение на данъчния орган. Освен това изтъква, че кадастралният идентификатор на хотел „Амфибия“ не е 51500.505.257, както е посочено в обжалвания акт. Моли за отмяна на обжалвания АУЗД.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата на посочените основания. Претендира направените по делото разnosки.

Ответникът - началникът на отдел „Местни данъци и такси“ при [община], редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното : С декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 67836/01.02.2011г., подадена от „Зеда Тур“ АД, е декларирано право на собственост чрез покупка с нотариален акт №65, т. I, №1929, д. №343/2000г. на нежилищна сграда, представляваща хотел „Амфибия“ с адрес в к.к. „Слънчев бряг“, [населено място], с дата на придобиване 05.07.2000г., година на построяване – 1973г. и РЗП на обекта – 4 867 кв.м. За декларираните имоти в отдел „Местни данъци и такси“ при [община] е открит партиден номер 1303408530001.

На 06.10.2021г. на основание чл.107, ал.3 от ДОПК и съгласно подадената декларация с вх. №67836/01.02.2011г. е издаден АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021г., с който орган по приходите – гл.експерт в отдел „Местни данъци и такси“ при [община] е установил задължения на жалбоподателя „Зеда Тур“ АД, както следва:

- 2016г. за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в общ размер на 10 070,14 лв., от които

главница 6 636,61 лв. и лихва 3 433,53 лв.;

- 2017г. за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в общ размер на 14 095,87 лв., от които главница 9 954,91 лв. и лихва 4 140,96 лв.;

- 2018г. за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в общ размер на 13 083,79 лв., от които главница 9 954,91 лв. и лихва 3 128,88 лв.;

- 2019г. за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в общ размер на 11 611,40 лв., от които главница 9 572,03 лв. и лихва 2 039,37 лв.;

- 2020г. за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) в общ размер на 10 636,91 лв., от които главница 9 572,03 лв. и лихва 1 064,88 лв.

Общо установените с акта задължения възлизат в размер на 45 690,49 лева за главници, ведно с лихви за просрочие, изчислени към 06.10.2021г., в размер на 13 807,62 лева.

АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021 г. е отменен с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. по описа на ВАС поради липса на мотиви и преписката е върната на главен експерт „Местни данъци и такси“ в [община] за издаване на акт за установяване на задължения по декларация съобразен с указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на съдебното решение.

С процесния Акт за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ № МДТ-1044 от 22.12.2025г., издаден от И. З. главен експерт - Орган по приходите /ОП/ в отдел „Местни данъци и такси“ при [община], мълчаливо потвърден от началника на отдел „Местни данъци и такси“ при [община], на основание по чл.107, ал.3 от ДОПК, съгласно чл.10, ал.1 от ЗМДТ и подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № ДК 14008725 от 09.12.2021 г. /партида № 1303408530001/ към момента на издаването, и в хипотезата, че задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия на търговското дружество, на „Зеда Тур“ АД- [населено място], за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. са установени данъчни задължения общо в размер на 19 194,17 лв. или 9813,82 евро, както следва: главница за ДНИ 9954,91 лв. или 5089,86 евро и лихви за просрочие към 22.12.2025г.: 9239,26 лв. или 4723.96 евро за обекти на дружеството, находящи се в [община], к.к. Слънчев бряг - зона изток, в имот с идентификатор № 51500.505.257, представляващ хотел „Амфибия“, по партиден № 1303408530001 за хотел „Амфибия“.

Посочено е, че предметът и обхватът на проверката, по която е издаден оспорения АУЗД, е АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021г., потвърден с Решение № 3501/11.04.2025 г. по адм. дело № 408/2022 г. по описа на Административен съд Бургас и отменени с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. по описа на ВАС и относно изпълнение на предписаните указания в решението на ВАС и невнесените в срок за доброволно плащане публични общински задължения за ДНИ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. по декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № ДК 14008725 от 09.12.2021 г.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес, насочена е срещу годен за обжалване административен акт, след оспорване по административен ред и след непроизнасяне на решаващия орган в срока по чл.155, ал.1 от ДОПК /мълчаливо потвърден съгласно чл.156, ал.4 от ДОПК/, което е абсолютна предпоставка за допустимост на съдебното производство, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци, се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно чл. 4, ал. 3 от същия закон, в производствата по ал. 1, същите имат правата и задълженията на органи по

приходите, като се определят със заповед на кмета на общината /чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ/. По делото е представена Заповед №474/26.02.2025г. на кмета на [община], с която на основание чл. 4, ал. 1 и ал.3 и чл. 96 от ЗМДТ, е определен в т.9 И. 3. - главен експерт в отдел „Местни данъци и такси” при [община], издал оспорения в настоящото производство АУЗД, с права и задължения на орган по приходите. С оглед на това, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган.

Обжалваният АУЗД е издаден в писмена форма и притежава нормативно изискуемите реквизити - съдържа мотиви и разпоредителна част, основания за издаването му, както и необходимите индивидуализиращи белези на издателя и данъчния субект, подпис на издателя и указание за обжалването му.

Актът е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – отменително основание по чл.146 от АПК.

В хода на административното производство не са събрани в достатъчна степен необходимите доказателства, за да се извърши обоснована преценка за дължимостта на данъка върху недвижимия имот, неговия размер съобразно относимите правни разпоредби. Съгласно определения в ДОПК ред, задълженията за данъци се установяват посредством следните способи: с декларация по чл. 105 от ДОПК; с акт на орган по приходите /в случая служител на общинската администрация/ за установяване на задължение по чл. 106 или чл. 107, ал. 3 от ДОПК; или с ревизионен акт по чл. 118 от ДОПК, като в първите два случая се касае за предварително установяване на данъци. В настоящия казус е приложена процедурата по установяване на данъчно задължение с акт на орган по приходите – АУЗД по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Съгласно цитираната разпоредба, акт може да се издаде и по искане на задълженото лице, и служебно, в следните хипотези: при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В случая няма спор, че по отношение задължението на оспорващото дружество не е извършвана ревизия, както и че в нормативно регламентираните срокове, задължението не е платено изцяло, поради което правилно е прието, че е приложима процедурата по чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Видно от съдържанието на оспорения АУЗД предметът и обхватът на проверката, по която е издаден, същият по АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021г., потвърден с Решение № 3501/11.04.2025 г. по адм. дело № 408/2022 г. по описа на Административен съд Бургас и отменени с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. по описа на ВАС и относно изпълнение на предписаните указания в решението на ВАС и невнесения в срок за доброволно плащане публични общински задължения за ДНИ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. по декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № ДК 14008725 от 09.12.2021 г.

В същото време с процесния АУЗД органът по приходите е започнал ново производство след отмяна на предходен АУЗД. Отмененият от ВАС с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021г. не е идентичен нито по период /отмененият АУЗД е обхващал 5 години, а новият -1 година/, нито по съдържание /отмененият АУЗД е издаден по Декларация с вх. № 67836/01.02.2011 г., а новият - по Декларация № 14008725 от 09.12.2021 г./. В този смисъл органът по приходите не е съобразил, че по този начин е инициирал ново производство по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК, което е в разрез с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. по описа на ВАС.

Горното налага извода, че оспорения АУЗД е издаден в нарушение на изискването на чл. 35 от АПК да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и се обсъдят обясненията и възразенията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени,

съответно направени. Органът по приходите е лишил жалбоподателя от участие в производството, от всички права и възможности по чл.17 от ДОПК. Именно в резултат на това, че на дружеството не е дадена възможност за обяснения и възражения, органът по приходите е определил погрешно конструкцията на сградата /МЗ вместо М1/ и коефициента на инфраструктурата. Горното е основание за отмяна на АУЗД поради допуснато съществено процесуално нарушение.

Обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Основателно е твърдението на жалбоподателя, че задължението е погасено по давност.

В разпоредбата на чл. 171, ал. 1 и ал. 2 ДОПК е уреден институтът на погасителната давност, като чл. 171, ал. 1 от ДОПК, предвижда че публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, а чл. 172, ал. 2 от ДОПК гласи, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята за прекъсната. Ал. 3 на същата разпоредба гласи, че от прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя доводите на жалбоподателя, че в конкретния случай за задължението за ДНИ за 2017г. давността започва да тече от 01.01.2018г. до изтичането ѝ на 01.01.2023г. Следователно след 01.01.2023г. петгодишната давност е изтекла и задължението е погасено.

Това е така, тъй като давността не се прекъсва с издаването на акт за установяване на публично вземане - АУЗД № МДТ-1226/06.10.2021 г., тъй като същият е отменен с Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. на ВАС. Съгласно чл. 172, ал. 2, изр. 2 от ДОПК, ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната и продължава тече от първоначалния момент. Константна в това отношение е и практиката на ВАС (т.напр. Решение № 6283/2023г. на ВАС - „давността се прекъсва с издаване на акт за установяване на публично вземане, но ако актът бъде отменен, давността не се смята за прекъсната“; Решение №3822/2025г. на ВАС - „ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната“, и др.)

Задължението за лихви, също като това за главниците, е публично вземане (арг. от чл. 162, ал. 2, т. 9 ДОПК), за погасяването му по давност се прилага петгодишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 ДОПК, а не тригодишният по чл. 111, б. "в" ЗЗД. В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВАС – вж Решения по адм. д. № 10667/2013, първо отд.; адм. д. № 9579/2016 г. на осмо отд.; адм. д. № 8747/2018 на осмо отд., адм. д. № 7474/25 г. на първо отд. и др.

Публичните вземания (вкл. и от рода на процесните) възникват по силата на закона - с осъществяването на елементите от правопораждащия фактически състав. С издаването на акта по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, установителен по характер, се цели снабдяването на публичния вискател с годно изпълнително основание (с него се установява вземането по основание и размер), въз основа на което да бъдат

предприети действията по принудителното му удовлетворяване при липсата на доброволно изпълнение (виж чл. 209, ал. 1 във вр. с ал. 2, т. 3 от ДОПК), поради което акта по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е измежду категорията актове, визирани от правилото на чл. 172, ал. 2, предл. първо от ДОПК.

Доколото към момента на постановяване на отменителното Решение № 11896/25.11.2025г. по адм.дело № 8723/2025г. на ВАС, давността за процесните публичните вземания вече е изтекла, на основание чл. 171, ал. 1 вр. с 172, ал. 2 от ДОПК, то органът по приходите изобщо не е следвало да издава АУЗД на „Зеда Тур“ АД- [населено място], за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. за данъчни задължения общо за ДНИ и лихви върху тях. С издаването на последващ АУЗД изтеклите давностни срокове не се възстановяват.

С оглед гореизложеното, следва обжалвания акт да бъде отменен като незаконосъобразен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 325.56 евро, от които 25.56 евро за държавна такса и 300 евро за адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна помощ.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 55 състав

## **Р Е Ш И :**

**ОТМЕНЯ** Акт за установяване на задължения по декларации /АУЗД/ № МДТ-1044 от 22.12.2025г., издаден от И. З. главен експерт - Орган по приходите /ОП/ в отдел „Местни данъци и такси“ при [община], мълчаливо потвърден от началника на отдел „Местни данъци и такси“ при [община], с който на „Зеда Тур“ АД- [населено място], представлявано от изпълнителния директор И. П. са установени публични общински вземания в размер общо в размер на 19 194,17 лв. или 9813,82 евро.

**ОСЪЖДА** [община] да заплати на „Зеда Тур“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] **12**, представлявано от изпълнителния директор И. П. разноски в размер на 325.56 евро.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**

